

Klubblad for valby skakklub

Nr. 2 -1989

Fischer's kandidat-massakre

Skakhajer på glatis

Skak på Rådhuset

DM i Alborg

Når Larsen spiller simultan

Holberg-turneringen

Redaktionelle bemærkninger

Læserne har sikkert allerede bemærket, at klubbladet denne gang ser temmeligt anderledes ud end det plejer - når det ellers udkommer! Bladet er udfærdiget på en MacIntosh-PC'er og fotokopieret, hvilket forhåbentligt har hævet den tekniske standard til nye højder. Klubbens gamle stencil-dublikator er kommet på pension, og de tider, hvor hver anden side i bladet var ulæselig, er forbi. Redaktøren har før lovet, at nu skulle klubbladet nok begynde at udkomme regelmæssigt igen, men med den nye teknik er det en langt større fornøjelse at forfatte skakartikler, så mon ikke det skulle lykkes at få bladet ud lidt oftere. Jeg forestiller mig noget i retning af et nummer hver anden måned - jeg skal jo også passe mit studium!

Min ambition er at lave et blad, der både dækker klubbens interne turneringer og mere almene skakemner, såsom beretninger fra turneringer, som læserne har deltaget i rundt omkring i landet, historiske artikler, teoretiske artikler, sjove oplevelser samt ikke mindst en masse kommenterede partier. *For at opfylde denne ambition er læsernes aktive medvirken nødvendig!* Jeg har ikke lyst til at væve et helt klubblad over ørkesløse stillinger og tabeller, så derfor er omtalen af Vinter- og Holdturneringerne lidt tynde denne gang. Jeg mener imidlertid, at det er meget sjovere at skrive "rigtige" artikler, der har bred interesse i klubben, så "resultatservice" - eller hvad vi skal kalde det - må uddelegeres til nogle behjertede sjæle, der er gode til at tælle point sammen. Indlæg - helst med forbindende klaver - modtages med glæde.

Redaktøren = Martin Jensen

Ansvarsløs redaktør: Martin Jensen

Trykning: Martin Jensen-Print

Foldning og hæfteklamning: Martin Jensen

Redaktion: Martin Jensen, Tagensvej 15, v. 142, 2200 Kbh. N

Spillede Ludvig Holberg skak?

- eller var han mere til ludo...

af Martin Jensen

Der findes vist ingen sikre vidnesbyrd, der kan bekræfte, at den store danske (norske - han var jo fra Bergen) komedieforfatter, historiker, universitetsrektor m.m. Ludvig Holberg beskæftigede sig med det kongelige spil, men i Dianalund Skakklub tager man ikke dette så nøje, og igennem 9 år har klubbens årlige koordinerede turnering båret navnet "Holberg-turneringen". Holberg havde igennem mange år sommerresidens på de kanter, og et eller andet skulle turneringen jo hedde.

Da jeg i januar måned læste invitationen i Skakbladet begyndte det at krible i fingrene efter at komme igang igen med de kære træklodser. Jeg havde ikke spillet en alvorlig turnering siden Vesterhavsturneringen i Esbjerg i sommerferien, og jeg var spændt på, om mit ratingtal på over 2000 (2001!), som jeg fik efter en god turnering i det jyske, blot var til låns, eller om jeg kunne gennemføre en mesterklasse og stadig holde mig over den magiske grænse.

Jeg ringede derfor til Dianalund Skakklubs formand, Bruno Sørensen, som jeg kendte fra helt tilbage i -83, og fortalte ham, at jeg gerne ville deltage, hvis han kunne skaffe mig et sted at bo i den uge turneringen skulle vare. Det er ganske umuligt at tage fra København til Dianalund og tilbage igen 7 gange på en uge - ikke nok med, at det er dyrt, men man udmattes også fysisk og kan ikke spille ordentlig skak.

Bruno er en dygtig tryllekunstner, og det lykkedes ham at skaffe mig en soveplads hos en bror til en anden af mine gamle Dianalund-venner, John Christensen.

Da jeg en uges tid inden starten fik meddelelsen om, at alt var i orden, gik jeg straks igang med at forberede mig til turneringen. En uge til at læse op på alle mine åbningsfiduser er ikke meget,

men det var lige så meget for - rent mentalt - at omstille mig til turneringssituationen, der adskiller sig meget fra klubskak. Forskellen består heri, at et Vinterturneringsparti - i hvert fald for mig - er et spørgsmål om at have det sjovt, mens en turnering med 7 partier på en uge, hvor man iøvrigt ikke foretager sig andet end at spise, sove og spille skak, er en langt mere intens affære, hvor sejre og nederlag får lov til at spille en helt anden rolle for ens humør. Der er intet mere deprimerende end at sætte en hel uge af til skak, hvis det hele går ad helvede til, men går det hele på skinner, ser man intet ondt i denne verden.

Det er faktisk lidt af en chance, man tager, når man melder sig til en sådan koordineret turnering "udenbys". Jeg har både oplevet den flade fornemmelse af alverdens plager, der falder ned over én i samme turnering - og heldigvis også prøvet at ride på en tilsyneladende uimodståelig succesbølge.

I Holberg-turneringen fik jeg en drømmestart, da min modstander i 2. runde (min 1. runde var udsat til fridagen mellem 6. og 7. runde på begæring af min modstander) hurtigt trådte gevaldeligt ved siden af i en kendt teorivariant.

Hvid: Martin Jensen, Valby (2001)

Sort: Michael Lyng, Dragsholm (1944)

1. d4, Sf6, 2. Sc3, Mine åbningsforberedelser gik hovedsageligt ud på at finde nogle åbninger, der ikke krævede så meget forarbejde. 2.-, e6, 3. e4, d5, 4. e5, Sfd7, 5. f4, c5, 6. Sf3, Sc6, 7. Le3, Via en omvej er vi havnet i en kendt stilling fra Fransk Parti, som jeg tilfældigvis studerede for nogle år siden. 7.-, Db6, 8. Sa4, Da5+, 9. c3, cxd4, 10. b4, Pointen i hvids spil. Hvis sort nu trækker sin dame hjem til sognet, får hvid vel en lille fordel efter slag på d4, så derfor kan sort prøve at slå til, mens hvid har lidt problemer med sine officerer. Korchnoi har i de senere år flere gange spillet officersofferet -, Sxb4, 11. cxb4, Lxb4+, der vel giver sort visse chancer med 2-3 bønder for en officer. Min modstander i dette parti led af en erindringsforskydning (sagde han selv efter partiet!) og spillede 10.-, Lxb4+??, der absolut ikke giver sort de mindste muligheder. 11. cxb4, Sxb4?, Midt i elendigheden var det dog bedre at slå med dronningen. 12. Ld2, d3, 13. Db3, Sc2+, 14.

Dxc2, dxc2, 15. Lxa5, og efter at have sundet sig lidt opdagede min modstander, at han var bagud med - ikke én men to - officerer, hvorefter **sort opgav!**

Det er altid rart at vinde det første parti - så er man da på tavlen, og så kan det ikke gå helt galt.

Fortsættelsen blev ikke helt så problemfri. I det følgende parti fik jeg godt spil som sort i en afslået Volga-gambit, men i en rolig midtspilsstilling misbedømte jeg stillingen fuldstændig, og med ét træk gav jeg min modstander hele spillet. Han opnåede et knusende kongeangreb, afviklede til et vundet slutspil, og... tilbød remis! Han havde overset, at han bare kunne have spillet et indlysende bondefremstød, som jeg ikke ville kunne forsvare mig imod. Jeg skyndte mig at rive hånden af ham, inden han kom på andre tanker!

Derefter mødte jeg turneringens storfavorit, John Heidelberg (Slagelse), der udspillede mig i et ganske flot parti, der sluttede med en god skoleskakkombination (se senere). Jeg bryder mig ikke om at tabe, men det er til at holde ud, når modstanderen er bedre end en selv. Det nytter bare ikke noget, at man er så benovet over modstanderens ratingtal, at man ikke ser de chancer, der byder sig undervejs.

Dianalunds vistnok eneste mesterspiller er John Christensen, som jeg så en del til, idet jeg som nævnt boede hos hans bror. John er en fighter, så det kom slet ikke på tale at tage en stormesterremis for at bevare husfreden, da vi skulle mødes i den følgende runde. Partiet var ellers ikke ret gammelt, før remis var noget, jeg dårligt kunne håbe på. Jeg blev presset helt ned på baglinien, og efter 10-12 træk havde jeg mest lyst til at opgive og gå på værtshus. Men heldigvis kæmpede jeg videre, og efter at have spillet fremragende i 34 træk - og opnået et vundet slutspil - bummede John i tidnøden og tillod mig at udføre en plat kombination, der vendte mit lokum til en gevinststilling! Derefter var der ingen slinger i valsen, og jeg stod derefter på 2 1/2 efter 4 runder. Havde jeg kun haft 1 point, havde jeg næppe kunnet klage ret meget.

De sidste tre partier blev lidt af et anti-klimaks. Jeg var træt af skak og havde mest lyst til at tage hjem, men det kan man jo ikke! Jeg havde simpelthen fået landsbykuller efter 3-4 dage i en lille by, der fortrinsvis består af lange øde villaveje med nye parcelhuse, hvor man sjældent møder et øje. Jeg savnede i den

grad en makker (ligesom da Mikael og jeg var dernede), og det vil jeg satse på at få med til næste år, hvor jeg også vil spille med - det er nemlig nogle vældig hyggelige mennesker, der står for turneringen, men de er jo også vant til landsbylivet!

Det blev til tre remisser - og ingen af partierne nåede at blive spændende, inden der blev sluttet fred. Mest indhold var der i remissen i 6. runde, hvor jeg foreslog fredslutning efter 6 træk med hvid mod en mand, der indtil da havde tabt alle sine partier! Derefter drønedes jeg ned på det lokale bibliotek, hvor Den store Rorgænger alias Gert Petersen optrådte på slap line. Det var den lokale partiforening for SF, der havde inviteret guruen, og diskussionen handlede næsten kun om det berømte arbejderflertal, som til SF'ernes store fortrydelse åbenbart ikke kunne gennemføres, fordi socialdemokraterne er dumme. Det blev lidt for meget at høre på de selvhøjtidelige SF'ere (Gert havde tydeligvis også svært ved at kapere de lokale byrådsmedlemmers øregas), så på et tidspunkt præsenterede jeg mig som en socialdemokrat fra hovedstaden, hvilket skabte lidt panik, men det gav da en sjov diskussion, istedet for, at SF'erne bare skulle sidde og bekræfte sig selv i al deres visdom.

Alt i alt blev det til 4 point og en delt 3. plads, hvilket jeg er tilfreds med. Det primære mål var, at jeg skulle holde mig over 2000 i rating, og det lykkedes. Oven i købet kunne jeg lægge 13 ratingpoint oven i hatten, således at mit nye tal er 2014.

Mit bedste parti var desværre(?) et tabsparti:

Hvid: Martin Jensen, Valby (2001)

Sort: John Heidelberg, Slagelse (2183)

1. d4, Sf6, 2. Sf3, e6, 3. Lg5, d5, 4. e3, Le7, 5. Sbd2, b6, 6. c3, Lb7, 7. Ld3, Sbd7, 8. 0-0, Mit åbningsspil afslører, at jeg har stor respekt for min modstander! 8.-, h6, 9. Lh4, 0-0, 10. b4!?, Hvids eneste mulighed for at få lidt initiativ i den fredelige stilling. 10.-, Se4, 11. Lxe7, Dxe7, 12. Dc2, f5!?, Et positionelt vovestykke, men min modstander tænkte vel som så; hvis jeg ikke satser, bliver det bare remis! 13. Se5?, Jeg fejler umiddelbart! Fint for hvid (som Heidelberg påviste efter partiet) er 13. c4!. 13.-, Sxe5, 14. dxe5, c5, 15. f3, Sxd2, 16. Dxd2, Tfd8, 17. Db2, Dc7, 18. f4, Td7, Hvilken forandring! Fra at

have været brættets dårligste klods har løberen på b7 nu alle muligheder for at gøre sig gældende, når sort på et tidspunkt får spillet centrumfremstødet d5-d4. 19. Tfd1, Kh8, 20. Le2, g5, 21. Lf1, Tg8, 22. Td2, h5, 23. Tad1, h4, 24. b5, gxf4, 25. exf4, Th7, 26. Td3, Dg7, Sort har stillet sig op til det helt store overfald, så jeg skynder mig at overføre min dronning til forsvaret. 27. Df2, d4!, Sort er ikke bange for at give en bonde for at vække sin løber. 28. cxd4, c4!, 29. Tc3, Ld5, 30. h3, Jeg var ved at komme i tidnød, så jeg ofrede ikke meget tid på denne principielle beslutning - men efterhånden var et sort h4-h3 ved at gå mig på nerverne (hvid har jo ingen kontrol over diagonalen h1-a8 efter svaret g2-g3). 30.-, De7, 31. Db2?, Sort truede med at bryde ind på dronningefløjen via b4, men hvorfor spillede jeg ikke bare a2-a3 - jeg så slet ikke trækket! Nu mangler dronningen i forsvaret af kongefløjen. 31.-, Thg7, 32. Td2, Tg3, 33. Te2, Sidste chance var vist kvalitetsofferet 33. Txc4!. 33.-, T8g6, 34. Txc3, Txc3, 35. Dc1, Dg7, 36. Kh2(?), Jeg så ingenting, men stillingen er tabt. 36.-, Txb3+!, Hvis jeg nu går tilbage med kongen, spiller sort sit tårn tilbage på g3 fulgt af h4-h3, og det er ikke sjovt, så hvid opgav!

Alt i alt kom min scoringstabel til at se således ud:

$$1 - 0,5 - 0 - 1 - 0,5 - 0,5 - 0,5 = 4 \text{ point.}$$

Min næste optræden bliver i juni måned i Sorø Skakklubs årlige Bikuben-turnering, som jeg har fået en invitation til af Sorø's formand *Gabriel da Silva*, som også har sørget for et værelse i byen til mig under turneringen. En flot gestus!

Martin Jensen

Fra KSU's holdturnering

af Martin Jensen og Jan Bach

Inden sæsonens sidste holdkamp var førsteholdet allerede sikret mod nedrykning, idet vi havde 10 point flere end nummer næstsidst, så vi spillede egentlig alle sammen ret afslappet. Dette gjaldt især Jan Bach, der i det følgende kommenterer sit underlige parti fra denne match.

Hvid: Benny Bengtson, Brøndby

Sort: Jan Bach, Valby

1. e4, e5, Nok de to mest anvendte førstetræk i skak, men faktisk første gang, at jeg spiller e5 på e4. 2. Sf3, d6, 3. d4, exd4, 4. Sxd4, Sf6, 5. Sc3, Sbd7, 6. Le3, Se5, For mig at se en ret usædvanlig springerstilling (enig, når man spiller Philidor's Forsvar med -, exd4, er der flest perspektiver i 4.-, g6, fulgt af kort rokade hurtigst muligt. Hvis hvid rokere langt er der lagt op til slagsmål - red.). 7. h3, Le7, 8. Le2, 0-0, 9. f4, Sc6, 10. Sf3, a6, 11. Dd2, Sh5, 12. 0-0-0, Sg3, 13. Tg1, b5, Truer b4 med efterfølgende slag på e4. 14. Lf2, b4, Bondeoffer for en åben b-linie. 15. Lxg3, bxc3, 16. Dxc3, Tb8, Med total forglemmelse af springeren på c6. 17. Dxc6, Ld7, 18. Dc3, c5, Det burde være tegn på naivitet at fortsætte, men... 19. e5, Db6, 20. Lf2, Tb7, 21. Db3, Dc6, 22. Dc3, d5, 23. Da5, Tfb8, 24. b3, Le6, 25. g4, d4, 26. f5, Ld5, 27. Sd2, Lg5, 28. Kb1, Ld8, 29. Dxa6, Tb6, 30. Dd3, Ta8, Nu skal hvid passe på Da4. 31. Ka1, Tba6, Ser ikke godt ud for hvid. 32. Dxa6, Txa6, 33. Lxa6, Dxa6, 34. g5, La5, 35. Kb1, Lc3, 36. a4, De2, Hovsa! Officersgevinst. 37. Lg3, Lxd2, 38. Txd2, Desperation. 38.-, Dxd2, 39. f6, d3, og hvid opgav

Jan Bach

Førsteholdet var på intet tidspunkt i løbet af sæsonen i nærheden af en oprykningsplads, men omvendt var det kun i holdlederens bekymrede hjerne, at truslen om nedrykning lurede - reelt var vi aldrig i fare. Vi må erkende, at uden Mikael

på 1. brættet er vi blevet reduceret til et hold af den "bløde mellemvare", og oprykningsdrømmene må nok lægges på hylden en tid endnu. Vores juniorer må godt skynde sig og blive gode nok til en plads på flagskibet, for nyt blod er det, der skal til, hvis vi skal op og gøre os bemærket i Mesterrækken igen.

Andetholdet lå længe i vinderposition i 3. række, men i sidste runde gik det helt galt mod den eneste konkurrent til sejren. Heldigvis gav 2. pladsen også oprykning til 2. række, hvor holdet bestemt hører hjemme.

Tredieholdet var tilsyneladende kommet på en uriaspost i den anden 3. række efter oprykningen sidste år, og holdet lå da også og rodede i bunden det meste af vejen. Men mod slutningen blev Ishøj overhalet, og da Øbro endda måtte trække sit hold før sidste runde, blev det til en 6. plads - over al forventning.

Martin Jensen

- Hvor skal en ung pige gå hen, hvis hun gerne vil lære at spille skak??

- Lad os spørge ham dér!

- VbS er det ideelle sted for piger & drenge af begge køn!

NÅR BENT LARSEN SPILLER SIMULTAN

Af Martin Jensen

Vesterhavsturneringen 1988 blev som omtalt i et klubblad sidste sommer en stor triumf for Valby Skakklub med tre førstepladser og en tredjeplads, men også på et andet punkt markerede vi os. Bent Larsen holdt en simultanforestilling i forbindelse med turneringen, og bl.a. Jan Bach var blandt Larsens modstandere:

Hvid: Jan Bach, Valby (1545) Sort: Bent Larsen (2570)

1. d4, c5, 2. c3, e6, 3. Sf3, Sc6, 4. Lf4, Sf6, 5. e3, b6, 6. a3, Lb7, 7. Sbd2, cxd4, 8. cxd4, Le7, 9. Ld3, 0-0, 10. h3, Tc8, 11. De2, d6, 12. 0-0, Te8, 13. Tac1, Lf8, 14. Lg5, h6, 15. Lh4, Le7, 16. Lg3, Sd7, 17. Tc3, e5, 18. La6, exd4, 19. exd4, Lf6, 20. Te3, Lxa6, 21. Txe8+, Dxe8, 22. Dxa6, Sxd4, 23. Lxd6, Tc6, 24. Te1, Sxf3+, 25. Sxf3, Da8, 26. Le5, Sxe5, 27. Sxe5, Te6, 28. f4, g5, 29. Df1, De8, 30. b3, Lxe5, 31. fxe5, Txe5, 32. Txe5, Dxe5, 33. Kh1, Kg7, 34. b4 (med remistilbud!), h5, 35. Df3, h4, 36. Dd3, a5, 37. bxa5, bxa5, 38. Df3, Dc5, 39. Kh2, f5, 40. Dd3, Kf6, 41. Dd8+, remis!

En uge senere afholdt Larsen i sin egenskab af skakredaktør på Ekstra-Bladet endnu en simultanforestilling - denne gang i Politikens Hus, hvor udvalgte læsere (der havde løst en nem opgave i Ekstra-Bladet noget tid forinden) deltog. Minsandten om ikke undertegnede var blandt de heldige deltagere ved dette overdådige simultanarrangement! Avisen sørgede for øl, vand, kaffe og sandwich til alle, og selv om vi - 40 mand - sad lige lovligt klumpet sammen i et lille værelse, var det ganske udmærket. Af prominente mennesker deltog politikerne Anders Andersen og Mogens Glistrup!

Larsen indledte med sit sædvanlige show, hvor han svarede på spørgsmål om alt mellem himmel og jord, der bare har lidt med skak at gøre. Fischer spøger endnu, men Larsen var ret sikker på, at han ikke ville komme tilbage...- den historie er snart gammel,

men folk håber vist stadigvæk, at den amerikanske ex-verdensmester vil genopstå som en Fugl Phoenix fra asken, selv om han næppe ville kunne gøre sig gældende efter 17(!) års skakpause. Der var også spørgsmål til Larsens annoncerede bog om randbonden, som ifølge Larsen må være den mest berømte uskrevne bog i verden! En eller anden spurgte hvorfor russerne bare er så gode, hvilket Larsen kunne væve over i lang tid, men spørgsmålene fra salen havde mere karakter af "stikord" til stormesteren, der derefter lod sit fine snakketøj køre løs.

Derefter var det tid til selve simultanen! Jeg trak de sorte brikker ved lodtrækningen og befandt mig kort efter i en rigtig Kongegambit, som var Larsen's yndlingsåbning i hans unge år. Jeg forsøgte mig med Falkbeer's Modgambit (1. e4, e5, 2. f4, d5!?), men kom tidligt ud i (for mig!) ukendt land. Jeg følte mig tvunget til at sende min konge til e6, for at redde mig ud af nogle bindinger - det så helt barokt ud, og jeg følte mig en kende utilpas ved således at blive ydmyget af stormesteren! Omkring træk 20 afviklede Larsen til et slutspil med et par bønder i overvægt, og så var det bal forbi.

Tilsyneladende var det et ret uinteressant parti, hvor jeg blot blev jævnet med jorden, men der hændte noget ret morsomt undervejs. Da det så småt blev tydeligt for enhver, at jeg var flad, kiggede Bent Larsen op og sagde: "Réti-Bogoljubow 1931! Men Bogol spillede kongen til c6 i 14. træk". Underforstået, at jeg var en teoristudent, der havde forberedt mig til partiet, men i farten glemt pointen i varianten - og gået forkert med kongen. Sandheden var, at jeg aldrig havde hørt om - endsige set - det parti, og at alle mine træk var resultater af selvstændige overvejelser, hvilket jeg fortalte Larsen, men han troede øjensynligt ikke på mig.

Da jeg kom hjem slog jeg straks op i Encyclopædien for at se, om Larsen havde ret, eller om han havde taget fusen på mig. Han havde ret - næsten. Det var Réti-Spielmann, Göteborg 1920, men sort havde rigtig nok spillet kongen til c6 - ifølge min bog dog med klar hvid fordel.

Martin Jensen

Danmarksmesterskabet i Aalborg 1989

Af Martin Jensen

Årets DM i byen med flest værtshuse pr. indbygger vil blive husket for - om ikke andet - Bent Larsen's overraskende come-back efter en pause på 25 år. Larsen har altid vundet DM, når han har deltaget, og han har stadig chancen for at beholde sin flotte statistik.

Han endte som bekendt på førstepladsen sammen med Erling Mortensen med 7 point af 11. I pinsen skal disse to afgøre DM-titlens placering i en match over mindst fire partier.

Valby Skakklub havde to mand afsted: Peter (i mesterklassen) og Lethan (i 1. klasse), og de har begge forholdt sig tavse overfor klubbladets læsere, men jeg kan da oplyse, at Peter fik 3 point i 5 partier + ratingfremgang til 2020, mens Lethan endnu engang måtte se tilbagekomsten til mesterklassen fortone sig i horisonten med 3 point af 7 (man kan selv bestemme, om man vil spille 5-runders- eller 7-rundersturnering).

I forbindelse med turneringen blev der som sædvanlig udgivet en bulletin, der imidlertid adskildte sig meget for tidligere års bulletin'er. Forsiderne er - sikkert forhåndstrykt - i tre-farvet off-set-tryk, der virker meget indbydende. Trykkvaliteten inde i bladet er derimod af svingende kvalitet, velslende mellem på den ene side rene sider med letlæselig tekst, og på den næste side elendig fotokopiering, utydelig tekst osv. Den tekniske kvalitet stiger dog mærkbart som bulletinerne skrider frem.

Det journalistiske niveau er lagt i et højere niveau end sædvanligt, hvilket formentlig skyldes, at Danmarks bedste skakjournalist, Bjarke Kristensen, bidrager med sin erfaring med skak-skriverier. Redaktionen har bevist forsøgt at lave en lille skakavis med glimt udenfor DM's rammer - f.eks. med daglige reportager fra den sideløbende stormesterturnering i Linares.

På debitsiden må jeg dog nævne et par væsentlige ting. Jeg mener, at prisen på 10 kr. pr. nummer (ialt 12) er i overkanten, men okay... en ti'er om dagen kan man vel nok ofre. Derimod er den skakpolitiske holdning, der gennemsyrrer alle numrene ret uudholdelig for de almindelige skakspillere, som vel er

kundeunderlaget for bulletinen. Tonen slås hver dag an i et polemisk redaktionelt forord, hvor "topspillernes" angiveligt ringe vilkår i dansk skak begrædes. DSU's ledere er en flok kvajpander, der ikke er deres opgave voksen, og det ligger i luften, at "topspillerne" ikke længere vil finde sig i at blive trådt på.

Polemikken veksler mellem en diskussion af de nære ting såsom starthonorar til DM-klassespillere, bedre hoteller, udelukkelse af de halvgode spillere fra kandidatklassen osv. til tankespinderier om den manglende professionalisme i dansk skak. Bulletin'en har unægteligt frigjort sig som et af DSU uafhængigt organ (det er jo *glasnost* -tider!).

Professionalisme er selvfølgelig et væsentligt diskussionspunkt, men redaktionen overvurderer almindelige læsers interesse for spillerforeningens faglige synspunkter. Bulletinen skal vel forestille at være - ja, netop en bulletin om *påsketævnet* og ikke et agitationsskrift!

Martin Jensen

P.S. Iøvrigt mener jeg, at det er utrolig selvhøjtidligt, at hver eneste parti med kommentarer er forsynet med "copy-right" selv om flere af partierne blot er udstyret med kommentarer, som enhver veldresseret chimpanse kunne skrive, men det er vel et bevidst forsøg på at trække en af spillerforeningens kæpheste frem.

copy-right: MJ.

1. række, gruppe 1:

										ip.	mp.
1. Vanløse I	--	5½	5½	5	4½	8	7	6½		42	14
2. Amager I	2½	--	4½	5	4½	5	6½	6		34	12
3. Tårnby II	2½	3½	--	4½	4	6	5	5½		31	9
4. Rødovre I	3	3	3½	--	3½	3	8	5½		29½	4
5. <u>Valby I</u>	3½	3½	4	4½	--	3	4½	5½		28½	7
6. Skovlunde I	0	3	1	5	5	--	5	6		25	8
7. Brøndby I	1	1½	3	0	3½	3	--	5½		17½	2
8. Tårnet/Ballerup II	1½	2	2½	2½	2½	2	2½	--		15½	0

3. række, gruppe 1:

										ip.	mp.
1. Brønshøj IV	--	6½	5½	5½	5½	5½	6	6½		41	14
2. Valby II	1½	--	6	4½	8	5	6	7		38	12
3. Sporvejene I	2½	2	--	6½	4½	5½	6	7		34	10
4. Rødovre IV	2½	3½	1½	--	3½	5	6½	7		29½	6
5. Tåstrup III	2½	0	2½	4½	--	5	4½	6		25	8
6. Tårnet/Ballerup III	2½	3	2½	3	3	--	3½	3½		21	0
7. Hvidovre IV	2	2	2	1½	3½	4½	--	5		20½	4
8. KS/StS V	1½	1	1	1	2	4½	3	--		14	2

3. række, gruppe 2:

										ip.	mp.
1. Føroyar I	--	5	6	8	7	7	8	--		41	12
2. Albertslund II	3	--	3	4	4	6½	6	---		26½	6
3. Lyngby-Virum VI	2	5	--	3	5	5	6	--		26	8
4. Skovlunde II	0	4	5	--	4½	6	6	--		25½	9
5. Hvidovre III	1	4	3	3½	--	5½	7	---		24	5
6. <u>Valby III</u>	1	1½	3	2	2½	--	33	--		13	0
7. Ishøj II	0	2	2	2	1	5	--	--		12	2
8. Øbro IV	--	---	--	--	--	--	--	--		udgået	!

Vinterturneringen:Mesterklassen:

	hj	ba	fs	en	mj	pn	wc	jl	jb	pb	ec	
Helge Jensen	*	o	o	-	o	1	1	1	$\frac{1}{2}$	o	-	
Bo Andersen	1	*	1	1	1	o	1	1	o	o	$\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{2}$ p.
Finn Svensson	1	o	*	o	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	1	1	o	o	5 p.
Erling Nilsson	-	o	1	-	o	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	o	1	o	o	
Martin Jensen	1	o	$\frac{1}{2}$	1	*	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	o	6 p.
Preben Nielsen	o	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	*	1	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	6 $\frac{1}{2}$ p.
Werner Christensen	o	o	o	$\frac{1}{2}$	o	o	*	1	o	o	$\frac{1}{2}$	2 p.
Jørgen Lethan	o	o	o	1	$\frac{1}{2}$	o	o	*	o	1	o	2 $\frac{1}{2}$ p.
Jens Bech	$\frac{1}{2}$	1	o	o	o	$\frac{1}{2}$	1	1	*	$\frac{1}{2}$	o	4 $\frac{1}{2}$ p.
Peter Bang	1	1	1	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	o	$\frac{1}{2}$	*	o	6 $\frac{1}{2}$ p.
Erling Christiansen	-	$\frac{1}{2}$	1	1	1	o	$\frac{1}{2}$	1	1	1	*	2 p.

1. klasse:

	jb	ss	hf	bb	jj	jj	cb	jk	io	md	
Jan Bach	*	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	1	-	1	$\frac{1}{2}$	
Stig Syndergård	o	*	1	1	1	1	o	o	1	o	5 p.
Henrik Frederiksen	$\frac{1}{2}$	o	*	1	1	1	1	o	1	1	6 $\frac{1}{2}$ p.
Benny Bjertrup	$\frac{1}{2}$	o	o	*	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	o	1	o	3 $\frac{1}{2}$ p.
Jens Juhl	$\frac{1}{2}$	o	o	$\frac{1}{2}$	*	o	1	o	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	3 p.
Jens Johansen	o	o	o	$\frac{1}{2}$	1	*	1	$\frac{1}{2}$	1	o	4 p.
Christian Borum	o	1	o	o	o	o	*	o	$\frac{1}{2}$	o	1 $\frac{1}{2}$ p.
Jesper Klitte	-	1	1	1	1	$\frac{1}{2}$	1	*	o	1	
Istvan Olah	o	o	o	o	$\frac{1}{2}$	o	$\frac{1}{2}$	1	*	$\frac{1}{2}$	2 $\frac{1}{2}$ p.
Manuel Damasco	$\frac{1}{2}$	1	o	1	$\frac{1}{2}$	1	1	o	$\frac{1}{2}$	*	5 $\frac{1}{2}$ p.

2. klasse:

1. Aaron Abainza	9 p.	15. Sv. O. Petersen	4 p.
2. Erik Borum	7 $\frac{1}{2}$ p.	Leif Pedersen	4 p.
Kristian Hartmann	7 $\frac{1}{2}$ p.	H. Steffensen	4 p.
4. Søren Nilsson	7 p.	18. Axel Gormsen	3 $\frac{1}{2}$ p.
Per U. Svensson	7 p.	19. Henrik Åkerblom	3 p.
Per Sønder	7p p.	20. Karsten Guldberg	2 p.
Dino Besozzi	7 p.	21. Peter Manglebræt	1 p.
8. André Stender	6 $\frac{1}{2}$ p.	Agnete Coulthard	1 p.
9. Niels Danhøj	6 p.	23. Kim Kristensen	$\frac{1}{2}$ p.
Thomas Stender	6 p.		
Jeppe Weisse	6 p.		
12. Jan Justesen	5 $\frac{1}{2}$ p.		
Josef Bech	5 $\frac{1}{2}$ p.		
14. Diarmuid Kennan	4 $\frac{1}{2}$ p.		

Bededags-skak på Rådhuset

af Martin Jensen

B&W's 12. Maskinskak-turnering i bededagsferien 21.-22. april havde i år skiftet de kendte rammer i B&W's kantine ud med et par lokaler i Københavns Rådhus. Spillestedet kan næppe ligge mere centralt(!), hvilket selvfølgelig er en fordel, men til gengæld var der ikke særlig god plads til spillerne, der næsten sad oven på hinanden. Til næste år lykkes det forhåbentlig arrangørerne at skaffe et lokale mere, så man ikke behøver at være bange for klaustrofobiske tilfælde blandt skakspillerne.

Valby Skakklub deltog denne gang med to hold. Valby II, der bestod af Bo på 1. brættet som underviser, holdleder og pædagog, samt af Jokum, Josef og Niels, var på et tidspunkt i spidsen for deres seedningsgruppe, men da det virkelig gjaldt mod slutningen, indtraf et par nederlag for meget. Niels ydede den bedste præstation med 6 point af 9 efter en kanonstart med 4 point af 5 - utvivlsomt Niels' bedste turnering til dato.

Valby I (Erling C., Peter, Martin & Preben), der lige netop slap for at blive seeded sammen med de bedste hold, spillede en underlig turnering. Efter hårde kampe mod stærke hold i de første tre runder (indbragte 4 point), mødte vi i 4. runde et juniorhold fra K41. "Mindst 4-0", lød taktikken før matchen, men... Preben var heldig med at få remis i et halvtab tårnslutspil, og Peter tabte til en spiller med ca. 1100 i rating!! Havde partiet været rated havde Peter's forventede score været 100 %... Det lykkedes dog Erling og Martin at vinde, så vi fik en flot(??!) sejr på hele 2 1/2 - 1 1/2. I 5. runde vandt vi 3-1 mod et udmærket hold med Jan Brønnum på 1. bræt, hvorefter vi lå i baghjulsposition inden de sidste fire runder om lørdagen. Her gik alt som smurt i olie. Vi smadrede det ene hold efter det andet - og i sidste runde, da den store prøve skulle stå, tog vi pynten af et Tårnby-hold med 3 1/2 - 1/2 selv om de havde et par spillere på over 2100 i rating. Preben vandt let i sin elskede Volga-gambit, Erling vandt og Peter, der havde solgt en

randbonde i midtspillet, snød sin modstander i slutspillet. Det sidste halve point fik vi, da Ernst Liljedahl kiksede en gevinst mod Martin i et løberslutspil og endte med randbonde og forkert løber!

Facit blev seks sejre, to uafgjorte og et enkelt nederlag på 0-4 mod et stærk hold med Andreas Bang, Thorbjørn Rosenlund, Mikael Bjertrup (*kender vi ham?!*) & Mads Smith-Hansen, således at vi trods vores tunge start fik spurtet os til 1. præmien i seedningsgruppe 2, hvorved klubben blev 750 kr. rigere.

Martin Jensen

- Sig mig, er du god til skak ?

- Måske, vi kunne jo tage et parti i VbS på torsdag!

SKAKHAJ PÅ GLATIS

af Martin Jensen

Hvis man går en tur på Strøget om sommeren, vil man ofte kunne se en skakspiller eller to siddende ved Helligaandskirken, hvor det er deres lønlige håb, at et par forbigående fjolser vil udfordre dem - og dermed bidrage til en forøgelse af skakhajernes lommepenge.

Da jeg var nybegynder i skak tilbage i -79 forsøgte jeg mig selv mod den legendariske Faxner, der accepterede min udfordring om en flad femmer (Jeg fik selvfølgelig tæsk)! Indsatserne kan vist også være af en helt anden størrelsesorden, og på en god dag kan disse skakhajer tjene en helt pæn dagsløn.

Men de kan heldigvis også komme galt afsted: I en sommerferie for nogle år siden sad en af de unge skakhajer med sit skakspil og ur og spejdede efter "ofre", da en ældre mand kom forbi og betragtede sceneriet med interesse. "Aha", tænkte vores unge "helt", "her er der noget at hente". På opfordring fra nogle tilskuere satte den gamle mand sig ned foran puslingen, og via internationalt fingersprog - den gamle mand var nemlig udlænding - blev de to kombattanter enige om en indsats.

Udlændingen var vist ikke helt ueffen, for han krøllede puslingen fuldstændig sammen i det første spil og kunne derefter hæve gevinsten. Han accepterede imidlertid en "kvit-eller-dobbelt" - i anden omgang skulle det tabte vel nok kunne indhentes ... Men den gamle mand vandt igen!

Da vores unge "helt" med blødende hjerte skulle til at betale gevinsten til den gamle mand, rejste denne sig fra brættet, og med en energisk rysten på hovedet nægtede han at modtage gevinsten, rakte hånden frem og præsenterede sig som Smyslov!!

Den gamle verdensmester Vasilij Smyslov var nemlig i byen på det tidspunkt i forbindelse med Copenhagen Open, og han har vel tænkt, at den lille purk skulle have sig en lærestreg!

Og så er det ikke engang løgn!

Martin Jensen

Fischer's kandidat-massakre - som Petrosjan oplevede den

af Martin Jensen

Efter at have tabt kandidatfinalen 1971 til den amerikanske himmelstormer Bobby Fischer skrev ex-verdensmester Petrosjan en artikel i det armenske skakblad Shakhmatayin Hayastan (maj 1972), i hvilken han dels beskriver sin egen vej frem til finalen - men nok så indgående beskæftiger sig med Fischer's forbløffende raid mod VM-matchen mod Spasskij.

Det er historisk børnelærdom for enhver skakspiller, at kandidatturneringen op til den berømte VM-match i Reykjavik -72 var et "Fischer-one-man-show" uden sidestykke i skakhistorien. Efter tur bankede han den erfarne russiske stormester *Tajmanov* og vores egen *Bent Larsen* med tenniscifrene 6-0, hvorefter han i kandidatfinalen næsten lige så overbevisende smadrede Petrosjan med 6 1/2 - 2 1/2 i en match, hvor Petro havde fulgt med til 2 1/2 - 2 1/2, hvorefter Fischer tog de sidste fire partier på stribe! Siden tog han i sikker stil selve titlen fra Spasskij i den skandaleombruste match på Island, men inden det kom så vidt, skrev den besejrede Petro en artikel, i hvilken han analyserede de ydre omstændigheder omkring Fischer's match-sejre.

Artiklen er genoptrykt i bogen "Tigran Petrosjan - his life and games"¹ og er interessant læsning, fordi Petro oplevelse af begivenhederne er helt nye for mig.

"Taberen har ingen moralsk ret til at søge årsagerne til sin fiasko i ydre forhold", pointerer Petro et par gange i artiklen, men skynder sig så at tilføje, at netop hans match-nederlag til Fischer - og kandidatturneringen i det hele taget - indeholdt så mange mærkværdige hændelser, at en forklaring vil være på sin plads!

En skaktturnering efter "knock-out-systemet" begynder ikke, når de første træk trækkes, men derimod når lodtrækningen foretages. Lykkens gudinde (eller hvem det nu var) sørgede for, at de tre russiske stormester *Korchnoi*, *Geller* og *Petrosjan* kom i

samme halvdel - og dermed ikke ville kunne komme til at møde hinanden i kandidatfinalen - mens vestens to bedste bud på VM-titlen, *Fischer* og *Larsen* kom i den anden halvdel. Petrosjan undrer sig over, at lodtrækningen ikke foregik i fuld offentlighed, men hjemme på FIDE-præsident *Euwe*'s skrivebord. Petro citerer *Euwe* for i en anden sammenhæng at have udtalt, at han gerne så en kandidat-finale mellem en russer og en "vesterlænding", og om ikke for andet, så burde *Euwe* have ladet lodtrækningen foretage i fuld offentlighed, så ingen kunne beskyldte ham for at have "fixet" lodtrækningen, så chancen for dette ønskes opfyldelse blev større, skriver Petro diplomatisk.

At *Fischer* kunne besejre *Tajmanov* så stort er naturligvis bemærkelsesværdigt, men på forhånd var der ikke sat de store odds på russeren, der var betydeligt ældre end *Fischer*. Derimod var det "simply stunning", at *Larsen* blev nedgjort med de samme cifre. Petro roser *Larsen* for det mod, han havde til efter matchen at skrive en artikel om nederlaget, selv om mange læsere sikkert ville opfatte det som dårlige undskyldninger. Et anklagepunkt var, at *Larsen*, der til Petrosjan's overraskelse havde indvilliget i at spille matchen på *Fischer*'s "home ground", ikke kunne få ordentlig besked om, hvor matchen skulle spilles. Først fik danskeren at vide, at den skulle spille hér, så dér, og så videre. Til slut blev matchen placeret i Denver, hvor klimaet var af en sådan karakter, at *Larsen* følte sig meget utilpas - og for første gang i sit liv måtte *Larsen* lade sig behandle på et hospital for for højt blodtryk.

Larsen forklarer selv (i "Drømmen om at blive verdensmester"²), at han accepterede at spille i USA, da han ellers meget vel kunne risikere at komme til at spille i Mexico, hvor klimaet er endnu værre. Hvorfor nu det? Både Petrosjan og *Larsen* mener at vide, at *Fischers* første match i kandidatturneringen mod *Tajmanov*, der blev spillet i Vancouver i Canada, blev finansieret af det amerikanske skakforbund og ikke af det arrangerende lands skakforbund, hvilket vel sætter arrangørernes habilitet i tvivl. Med andre ord, hvis *Fischer*'s modstandere ikke ville spille i USA, ville det amerikanske skakforbund intensivere sin lobbyvirksomhed i FIDE og alligevel diktere spillestedet - mod at betale udgifterne! Petro underbygger sin mistanke til det amerikanske skakforbunds ikke helt redelige opførsel med en episode, som overdommeren ved matchen i Vancouver, *Bozidar Kazic*, beskrev i en artikel efter matchen: På en fridag under matchen spillede *Fischer* tennis med formanden for det canadiske

skakforbund, og på et tidspunkt lod Fischer en bemærkning falde om de dårlige spilleforhold. Hertil svarede canadieren, ifølge Petro' gengivelse af Kazic: "Mr. Fischer, I cannot understand why you should be dissatisfied. Surely we were not the ones to invite you to Canada...". Det faldt ikke i god jord hos amerikanerne, at Kazic refererede denne bemærkning. Ifølge Petro var det planlagt, at Kazic også skulle være overdommer i Fischer's efterfølgende matcher, men efter denne artikel blev han vraget!

Petrosjan besejrede sin ærkerival Korchnoi i sin semifinale, hvorefter der var lagt op til en "kold-krigs"-konfrontation mellem den russiske ex-verdensmester (på jagt efter en tredje titelkamp mod Spasskij), og yankee'en, der havde taget hele (skak)verdenen med storm.

Fra forskellige sider blev det foreslået at placere matchen i Sovjetunionen, USA, Jugoslavien eller Argentina. Ingen af spillerne ønskede selvfølgelig at spille i den andens hjemland, så kun de to sidstnævnte steder kunne komme i betragtning. I Argentina kunne Petro ikke forvente at have klimaet med sig, men da han havde dårlige erfaringer med at spille turneringer i Jugoslavien ("I have clear memories of terrible blunders in those tournaments, even of putting queens en prise"), havde han ikke lyst til at afvikle en vigtig kandidatfinale i omgivelser, der ustandseligt vil minde ham om grimme ting!

Tilsyneladende var der ikke noget alternativ til Argentina. Inden den endelige konfirmering af spillestedet erfarede Petro, at man i Argentina forventede den årlige forårs-"extrem damp" i den periode, hvor matchen var planlagt, hvorefter han begyndte at blive nervøs for, om matchen kunne blive spillet under rimelige vilkår. Da det halvvejs var planlagt at spille matchen i Argentina, modtog Petro et telegram fra det græske skakforbund, hvori grækerne undrede sig over, at de to spillere ikke havde svaret på en invitation om at lade matchen foregå i Athen... Petro undrede sig, for han havde aldrig modtaget en invitation fra Grækenland, som umiddelbart måtte være et betydeligt mere attraktivt spillested. Det viste sig, at invitationen ikke var nået længere end til FIDE-præsident Euwe's skrivebord. Præsidenten havde ikke fundet det umagen værd at underrette spillerne om det græske alternativ, formentlig fordi præmiesummen var bedre i Argentina.

Kort efter at Petro havde fået kendskab til grækernes tilbud, blev han ringet op af den jugoslaviske stormester *Gligoric*, som

spurgte, om ikke Petro ikke kunne tænke sig at snakke med Fischer om matchen! Med Petrosjan i Moskva, Fischer i New York og Gligoric i Beograd (som tolk) begyndte nu en usædvanlig telefonsamtale, som ikke kom til at løse op for spændingerne. Fischer sagde, at han ville spille i Argentina, hvor præmiepengene var gode. Petro spekulerede mere på de fysiske rammer end på ussel mammon (måske fordi det russiske forbund tager de fleste af pengene!), men Fischer sagde: "It doesn't matter. FIDE will anyway decide to play the match i Argentina". Så blev Petro irriteret på den frække amerikaner, og sagde, at han nok selv skulle bestemme, om han ville spille i Argentina!

Det græske skakforbund annoncerede kort efter, at det var rede til at præstere de allerbedste spilleforhold "and to top anything that Argentina could provide in the way of money", men selv om det sidste punkt skulle forekomme Fischer lokkende, afviste han (det amerikanske skakforbund?) tilbudet.

Da parterne ikke kunne blive enige om spillestedet, måtte FIDE lade afgørelsen falde ved lodtrækning. I modsætning til lodtrækningen om placeringen af de otte kandidater til kvartfinalerne foregik denne lodtrækning i fuld offentlighed ved FIDE's kongres, men alligevel antyder Petro, at alt ikke gik rigtigt for. I FIDE har man tradition for at trække lod om hvem, der skal trække lod! En uvildig person skal trække (i dette tilfælde) enten USSR eller USA op af hatten, hvorefter en repræsentant for det "heldige" lands skakforbund skal foretage den egentlige lodtrækning om spillestedet. Det burde være et lille barn, der skulle foretage den indledende lodtrækning, mener Petro for at undgå alle uregelmæssigheder, men nej... Det var såmænd danske "Mrs. Scholer" (Petro mener selvfølgelig *fru Schöller*!), der som notarius publicus trak USA's lod. Derefter var det meningen, at det amerikanske skakforbunds formand, *Mr. Edmondson*, skulle trække i det afgørende lotteri: "But Edmonson's wife said, "Mrs. Scholer, you drew the first lot so well that I entrust you to draw the second as well". Mrs. Scholer, as might have been expected, drew the ticket marked **Argentina**.", anfører Petro syrligt.

Således var der ikke længere tvivl om, hvor matchen skulle spilles - Buenos Aries var stedet. Petro deler matchen op i to dele, der er vidt forskellige. Første halvdel - til stillingen 2 1/2 - 2 1/2 - endte ganske vist uafgjort, men - mener Petro - han havde haft initiativet og havde de bedste udsigter for matchsejr. I første parti serverede Petro en teoretisk nyhed i en af Fischer's

favoritvarianter, som en ung russisk kandidatmester havde fundet på allerede inden Petrosjan-Korchnoi-matchen, og som kandidatmesteren havde forseglet i en konvolut med titlen: "Til vinderen af Petrosjan-Korchnoi-matchen". Fischer anede ikke uråd og gik lige ind i den ønskede variant, og da Petrosjan spillede det nye træk, der ifølge analyserne gav Petro (sort) "a more or less won game", faldt amerikaneren i dybe tanker. Mens Fischer sad med hovedet mellem hænderne og problemer op til begge øre, fik han assistance fra helt uventet hold. Lyset gik ud i spillesalen! Kamplederen standsede straks uret, og Petro forlod brættet. Fischer, der var i trækket, blev imidlertid siddende i sine dybe tanker, og selv om Petro klagede over, at Fischer dermed fik ekstra betænkningstid, fik amerikaneren lov til at blive siddende i det meget dæmpede lys. Petro undrer sig over, at Fischer, der ellers ofte havde nægtet at spille, hvis ikke lyset var helt perfekt, kunne sidde og tænke videre, som om intet var hændt. Fischer vandt partiet.

Nu er vi mennesker jo ikke herrer over strømforsynings-svigt, og episoden kunne være glemt, hvis ikke det var fordi, den samme misere opstod igen i 2. parti! Her var Fischer's stilling dog ikke så dårlig som i 1. parti, hvor lyset var væk i 20 minutter - denne gang gik det meget hurtigere med at udbedre skaden! "I don't want to draw far-reaching conclusions from these occurrences, but fact remains fact: when Fischer's position was worsening, the lights went out", skriver Petro.

Under et andet parti (Petro angiver ikke hvilket) blev en røgbombe smidt ind i spillehallen. I selve øjeblikket var Petro ikke klar over, hvad der var sket, men han mærkede en underlig stank og øjnene brændte. Mens politifolk løb omkring i hallen, henvendte dommeren sig til spillerne og forsikrede, at alt snart ville blive ordnet - men tilsyneladende generede det ikke Fischer, der "was calmly sitting and thinking".

Der er ingen tvivl om, at der i USA var stærke kræfter, der ønskede en amerikansk verdensmester i skak, og at man var villige til at gå langt for at få dette ønske opfyldt. "Den kolde krig" var stadig igang, og hvis amerikanerne kunne indtage en sovjetisk højborg som verdensmesterskabet i skak, ville en masse PR-point være sikret. Dette kan man få bekræftet ved at skue frem til Spasskij-Fischer-matchen, hvor selveste *Det hvide Hus* blev blandet ind i forhandlingerne i forbindelse med Fischer's trusler

om at rejse hjem fra Island. Man kan derfor ikke afvise, at nogle "velmenende" hjælpere har hjulpet Fischer på vej: Sponsoringen af matchen mod Tajmanov er et eksempel, men selv om det ikke er helt rent trav, er det dog ikke definitivt afgørende for matchens forløb. At amerikanske sympatisører skulle stå bag strømsvigtene er for fantastisk (og på ingen måde bevist). Petro, der var en stor diplomat (jvf. hans remistilbud til Fidel Castro i en simultanforestilling i forbindelse med skak-OL i Havanna -66!), undlader da også at gå længere end til antydninger, som det dog er svært at tage fejl af. Det forekommer ganske naturligt, at arrangørerne er hurtigere til at reperere lysanlægget dagen efter, det skete første gang - da havde de jo prøvet det før!

Lodtrækningen om spillestedet for kandidatfinalen får også et fur af Petro - men jeg kender til Schöller-familien og tør lægge hovedet på blokken for, at "Mrs. Scholer" har optrådt helt korrekt.

Om FIDE's tilsyneladende favorisering af Fischer: Den internationale skakorganisation har aldrig haft ry for redelighed og gode manerer. Der har siddet en del præsidenter, der har tænkt mere på deres egen position og på at hjælpe "vennerne" - jævnfør den nuværende præsident *Campomanes* og al balladen i forbindelse med den første *Karpov-Kasparov* -match. Euwe, der var præsident under de omtalte kandidatmatcher, tænkte ifølge talrige kilder også mere på penge og prestige end på spillernes velfærd, men at han ligefrem aktivt skulle have hjulpet Fischer afsted mod verdensmesterskabet, tror jeg ikke på, før eventuelle beviser - og mere end gisninger - præsenteres.

Iøvrigt er det værd at huske på, at Fischer havde en stor psykologisk fordel overfor Petro inden matchen (for de følsomme skakmestre betyder psykologien meget!). Ikke blot havde hans hidtidige vej mod VM været brolagt med kranierne fra nedgjorte konkurrenter - de to 6-0-matcher var blot kronen på værket i en lang sejrsrække. Fischer havde vundet interzoneturneringen i Palma -70 i suveræn stil med 18,5 point, 3,5 point foran Larsen, Geller og Hübner, og i 1970 havde Fischer i den store "USSR-Resten af Verden-match" besejret netop Petrosjan med 3-1. Petro havde al mulig grund til at være bange for Fischer!

Jens Enevoldsen havde i "Bobby Fischer's vej til VM"³ anderledes respekt for Bobby Fischer, både som skakspiller og som en mand, der naturligvis havde sine svage sider, men som fundamentalt var ærlig og konsekvent (for konsekvent?) i sine meningers mod.

Det falder også Mester Jens svært at forklare, hvorledes Fischer formåede at nedsable de to stærke mestre Tajmanov og Larsen så stort, men han konstaterer, at matchen mod Tajmanov faktisk var ret velspillet - også for Tajmanov's vedkommende et langt stykke af vejen - men at Fischer bare var bedre, når de afgørende træk skulle udføres. Larsen, der måtte betragtes som tidens mest succesfulde turneringsspiller, kunne nemt have samlet sig nogle remisser undervejs, men det var imod hans natur at undlade at spille på gevinst - navnlig efter den dårlige start, hvor remis kunne være det samme, hvis han nærede håb om at indhente Fischer's forspring.

Om matchen mod Petrosjan kan Enevoldsen bekræfte, at Fischer var på hælene i matchens første del, selv om den endte lige. I det tredie matchparti havde Petrosjan fordel, da han var uopmærksom og tillod den samme stilling at opstå for tredie gang, hvorefter Fischer prompte forlangte remis. I det fjerde parti skete ingenting, mens Petro igen var ved nettet i femte parti, hvor Fischer i sidste øjeblik reddede en remis hjem. Derefter kom Petro's utrolige sammenbrud med fire nederlag i træk! Enevoldsen, der ellers var glad for "de gode historier" mystificerer ikke matchens pludselige vending. Petro var på den forkerte side af de 40 år, og da skak er et fysisk hårdt spil, er der ikke noget mærkeligt i, at de unge får overtaget. Da Petro i -63 tog VM-titlen fra den aldrende Botvinnik udtalte han noget i retning af, at hans taktik havde været at vente og trætte den gamle mand, hvilket ikke faldt i god jord hos skakspillere verden over. "Nu må han selv smage mosten", skriver Enevoldsen, der var en slags skak-darwinist; de svage vil altid ubånhørligt blive skubbet ned af de stærke.

Petrosjan er død nu, så det er måske ikke pænt at skrive, at artiklen i det armenske skakblad bærer præg af paranoia. Det ligger i luften, at en international sammensværgelse absolut ville bringe Fischer på banen over sovjet-stjernernes skak-lig, og dette er der ikke belæg for. Derimod er det evident, at Fischer var en strålende skakspiller, der nok kunne klare sig uden beskidte tricks.

Martin Jensen

Noter:

1. Vik. L. Vasiliev: Tigran Petrosjan - his life and games, engelsk

oversættelse fra Batsford (1974) - artiklen "The candidates' matches as I saw them", s. 220-228.

2. Sv. Novrup m.fl.: Bogen om skak - bind 2 (1981); Bent Larsen: "Drømmen om at blive verdensmester", s. 52.

3. Jens Enevoldsen: Bobby Fischer's vej til VM (1972), s. 168-186.

P.S. For folk med humoristisk sans vil jeg anbefale William Harston's fortolkning af Fischer's vej til verdensmesterskabet i Snyd i Skak (1976), s. 76-82.

misio

Petrosjan

Okwān

Valby Skakklub's ordinære generalforsamling

Valby Skakklub indbyder hermed sine medlemmer til ordinær generalforsamling **d. 25. maj kl. 19.30** i Valby Kulturcenter.

Dagsorden ifølge vedtægterne:

1. Valg af dirigent
2. Formandens beretning
3. Regnskab
4. Turneringer
5. Indkomne forslag
6. Valg til bestyrelsen
7. Eventuelt

ad 5: Bestyrelsen foreslår kontingentforhøjelse til pr. kvartal:
Seniorer 170 kr., juniorer & pensionister 90 kr.,
dobbeltsmedlemmer 130 kr., dobbeltjuniorer & -pensionister 70
kr., minijuniorer (under 12 år) 50 kr.

*Bestyrelsen anser kontingentforhøjelsen som nødvendig pga.
huslejestigning i Kulturcentret fra 10.000 kr til 16.000 kr. pr. år.*

Forslag til Generalforsamlingen skal være et
bestyrelsesmedlem i hænde senest en uge i forvejen.

på bestyrelsens vegne

Istvan Olah &
Preben Nielsen

**Valby Skakklub spiller i
Valby Kulturcenter,
Høffdingsvej 10 hver
torsdag fra. kl. 19.00 til
23.30**

Formænd: Preben Nielsen, Niels Ebbesensvej 5 C, 1911
Frederiksberg C, Tlf: (01) 31 19 57

Istvan Olah, Sjælør Boulevard 127, 2500
Valby, Tlf: (01) 17 00 75

Kasserer: Erling Christiansen, Gammelgårdsallé 7.5,
lejl. 51, 2665 Vallensbæk Strand,
Tlf: (02) 73 79 45

Turneringsleder: Finn Svensson, Leen C 2, st. th., 2630
Taastrup, Tlf: (02) 99 16 91

Redaktør: Martin Jensen, Tagensvej 15 C, v. 142, 2200
Kbh. N, Tlf: (01) 37 03 62